

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Escolta la veu de la creació

«Escolta la veu de la creació», aquest és el tema i la invitació del papa Francesc per a una reflexió en el període que ha començat l'1 de setembre amb la Jornada Mundial d'Oració per la Cura de la Creació, i que s'acabarà el 4 d'octubre amb la festa de Sant Francesc d'Assís.

És un moment especial perquè tots els cristians resem i cuidem junts la nostra casa comuna. Inspirat originalment pel Patriarcat ecumènic de Constantinoble,

aquest temps és una oportunitat per cultivar la nostra «conversió ecològica», una conversió encoratjada per sant Joan Pau II com a resposta a la «catàstrofe ecològica» anunciada ja per sant Pau VI el 1970.

El papa Francesc ens recorda en aquest missatge que, si aprenem a escoltar-la, notarem una mena de dissonància en la veu de la creació. D'una banda és un cant dolç que lloa el nostre estimat

Creador, però d'altra banda és un crit amarg que és queixa del maltractament humà.

Els homes de nostre món vivim en contínues contradiccions. Ens admira la bellesa de la natura però no fem res per mantenir l'equilibri de la creació. Deixem que es vagi degradant al mateix temps que es va produint també una degradació en l'ésser humà. Ens manca equilibri a nosaltres mateixos, a les nostres relacions humanes, familiars, d'amistat. I tampoc el tenim a la nostra relació amb Déu i amb la natura.

El papa sant Joan Pau II parlava d'una «ecologia integral», que ha de començar per tenir en pau la nostra consciència, el nostre cor, i que s'ha d'anar estenent als nostres sentiments, a les nostres decisions, a tot el que fem i vivim.

Tornant al missatge del Papa, ens diu: «És una invitació a basar la nostra espiritualitat en l'amorosa consciència de no estar desconnectats de les altres criatures, de formar amb els altres éssers de l'univers d'una preciosa comunió universal». Per als deixebles de Crist, en particular, aquesta experiència lluminosa reforça la consciència que «totes les coses van ser fetes per mitjà de la Paraula i sense ella no es va fer res de tot el que existeix» (Jn 1,3).

Tornem, doncs, en aquest «Temps de la Creació», a resar a la gran catedral de la creació, gaudint del «grandiós cor còsmic» d'innombrables criatures que canten lloances a Déu. Unim-nos al cant de sant Francesc d'Assís: «Lloat siguis, Senyor meu, amb totes les teves criatures» (*Càntic de les criatures*). Unim-nos al cant del salmista: «Que tots els éssers vivents lloïn el Senyor» (*Sal 150,6*).

ENTREVISTA

Nova responsabilitat a Càritas

MÒNICA MARTÍNEZ

La Mònica Martínez es va incorporar a Càritas Diocesana de Terrassa fa deu anys on darrerament ha estat gestionant el departament de subvencions. Durant aquest temps, també ha participat en diferents grups de treball de Càritas Espanyola i de Càritas Catalunya, que li han permès tenir una visió més àmplia de l'entitat. La seva experiència l'ajudarà, sens dubte, a desenvolupar la seva nova responsabilitat: és la nova directora de Càritas Diocesana de Terrassa.

Què significa dirigir «la teva» Càritas?
Càritas som tots. El valor afegit que puc aportar a l'entitat és la meua experiència en la gestió, i vetllar perquè la nostra missió tingui una mirada de futur en una entitat que té com a prioritat ajudar els més vulnerables. Però estic segura que tots els agents que formem part de Càritas estem preparats per a aquest repte.

Per què et fa sentir realitzada com a cristiana?

Treballar a un lloc que té la finalitat d'ajudar als altres, sempre amb l'altre com a centre i des de les comunitats parroquials, genera un sentiment que omple molt en totes les vessants personals que es puguin imaginar. Treballar a Càritas implica, entre d'altres: compromís, responsabilitat, acollir i acompanyar a l'altre com t'agradaria que ho fessin amb tu.

Què és el que més t'ha marcat del que heu hagut de viure durant la pandèmia?

He vist l'esforç de tots els agents de Càritas, per tal de poder acollir i acompanyar a tothom qui ho necessités. En situacions tant al límit com ha estat aquesta pandèmia, veure que l'amor pels altres, la resiliència i l'entrega són més forts encara que abans, em fa sentir orgullosa de tots els que hi participem, i ens mostra que Càritas, davant de les situacions més complicades, sempre respon. Jesucrist sempre hi és, i ens dona el sentit i la força per continuar ajudant.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Saben on són!

Diumenge al matí. Celebració de l'Eucaristia dominical a la parròquia d'una població de la rodalia de la gran ciutat. Fa molta calor, la temperatura és més aviat alta. L'església és força plena. Diversitat d'edats. També infants. A primera fila un matrimoni jove amb quatre fills. Tres nenes i un nen. Al rengle del costat un altre matrimoni amb dos infants. N'hi ha alguns més a la nau del temple. Es comporten força bé. Són infants acostumats a participar a l'Eucaristia i que, d'acord amb l'edat de cadascú, saben on són. Arribat el parenostre, alguns obren les mans en actitud de pregària de petició. I resen la pregària que Jesús ens va ensenyar com, poca estona abans, ens ha recordat l'Evangeli i l'homilia del mossèn. «...un dels deixebles li digué: Senyor, ensenya'ns a pregar, [...]. Ell els digué: Quan pregueu, digueu: Pare, santifica el teu nom, vingui el teu Regne. Dona'ns cada dia el pa que necessitem; perdona els nostres pecats, que nosaltres també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permetis que caiguem en la temptació» (Lc 11,1-13).

Obren les mans amb naturalitat, sense afectació. És una posició de demanar confiadament. Saben que Déu

és Pare, que els escolta i que els estima. Tenen uns bons referents en el pare i la mare de la terra. Els infants coneixen el Pare, l'estimen i se senten estimats per Ell i hi confien. Ho saben i alguns encara no van a la catequesi per preparar la primera comunió. Els ho ha explicat el pare o la mare, o potser l'avi o l'àvia. Saben, també, que és «nostre», de tots. Han vist que els pares ajuden a persones necessitades i se senten solidaris d'aquestes ajudes. Potser els costa una mica el «vingui a nosaltres el vostre Regne»; no els amoïna, però. Com tantes altres coses pensen que ja les entendran en fer-se grans o que els hi explicaran abans...

Anar a missa no ha de ser una activitat feixuga, encara que en ocasions els infants pensin que són una mica llargues, si se'ls hi explica el sentit general de la litúrgia perquè els sigui més fàcil entendre-la. Convé respondre les moltes preguntes que formulen i a les que, alguna vegada, ens costa trobar la resposta adequada. Fem possible la seva participació d'acord amb les seves possibilitats... i que el mossèn els digui alguna cosa, deixant constància que els ha vist i està content de la seva presència.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Restituir lo recibido gratis

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

En una audiència a un gran número de miembros de la familia franciscana y, en ellos, a los que viven y trabajan por todo el mundo, el Papa, gozoso por el encuentro, con los términos de san Francisco, manifestó que el «Señor Papa» los recibía «con alegría», les agradecía por lo que son y por lo que hacen «especialmente a favor de los más pobres y desfavorecidos». Y añadió que «por favor», cuando hagan alguna actividad para los «más pequeños», los excluidos y los últimos, nunca lo hagan desde un pedestal de superioridad. «Pensad, más bien, que todo lo que hacéis por ellos es una forma de restituir lo que habéis recibido gratis» (23.11.17).

Quando nos disponemos a programar y reemprender nuestras tareas,

ojalá después de un merecido descanso, nos hará bien volver a escuchar estas palabras del Papa como dichas a cada uno de nosotros. Cada cual puede cerrar los ojos y abrir el corazón ante Dios, y, en esta actitud hacer memoria gozosa y agradecida de los dones y gracias recibidas personalmente y con las misericordias de la Redención del Señor y los dolores gloriosos de María a los pies de la Cruz de su Hijo.

Que Ella, la que supo reconocerse como humilde Sierva, cantar las alabanzas del Señor e interceder por nosotros, nos ayude a acoger la Palabra de Dios, dejándonos conducir por el Espíritu; que nuestra vida sea alabanza a Dios y oferta a los hermanos de lo recibido gratis.

Lectures de la missa diària i santoral

12. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)
[1Co 11,17-26.33 / Sl 39 / Lc 7,1-10]. El Nom de Maria. Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions. Sant Guiu, pelegrí; beat Miró, prevere agustinà, a Sant Joan de les Abadeses.

13. □ Dimarts [1Co 12,12-14.27-31a / Sl 99 / Lc 7,11-17]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església. Sant Felip, pare de santa Eugènia.

14. ■ Dimecres [Nm 21,4-9 (o bé: Fl 2,6-11) / Sl 77 / Jn 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu, titular de la catedral de Barcelona. Sant Crescenci, noi mr., fill de sant Eutimi; santa Ròsula, mr.

15. □ Dijous [He 5,7-9 / Sl 30 / Jn 19,25-27 (o bé: Lc 2,33-35)]. Mare de Déu dels Dolors. Sant Nicomedes, mr.; santa Caterina de Gènova, viuda.

16. ■ Divendres [1Co 15,12-20 / Sl 16 / Lc 8,1-3]. Sant Corneli, papa (251-253), i sant Cebrí (Cipriano), bisbe de Cartago (249-258), màrtirs. Santa Edita, vg., princesa; beat Víctor III, papa (1086-1087).

17. ■ Dissabte [1Co 15,35-37.42-49 / Sl 55 / Lc 8,4-15]. Sant Robert Bel·larmí (1542-1621), bisbe de Càpua i doctor de l'Església, cardenal (jesuïta). Sant Pere d'Arbués, prev. i mr. a Saragossa. Santa Coloma, vg. i mr. a Còrdova; santa Ariadna, mr.

18. ■ † Diumenge vinent, XXV de durant l'any (lit. hores: 1a setm.)
[Am 8,4-7 / Sl 112 / ITm 2,1-8 / Lc 16,1-13 (o bé: 16,10-13)]. Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prev. franciscà conventual, patró dels astronautes; sant Ferriol, mr.; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.

DIUMENGE XXIV DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 32,7-11.13-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Ves, baixa a la plana: s'ha pervertit el teu poble, que tu havies fet pujar de la terra d'Egipte. De seguida s'han desviat del camí que jo els havia prescrist. S'han fet un vedell de fosa i l'han adorat, li han sacrificat víctimes i diuen: "Poble d'Israel, aquí tens els teus déus, els qui t'han fet sortir d'Egipte."» Per això el Senyor digué a Moisès: «Veig que aquest poble és rebel al jou. Deixa'm que s'inflami la meua indignació, i no en deixaré rastre. Després et convertiré en un gran poble.»

Però Moisès apaivagava el Senyor, el seu Déu, i li deia: «Senyor, ¿per què s'encén el vostre enuig contra el vostre poble, que havíeu fet sortir de la terra d'Egipte amb gran poder i amb mà forta? Recordeu-vos d'Abraham, d'Isaac i d'Israel, els vostres servents; recordeu que els va jurar per vos mateix i els va dir: "Faré que la vostra descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i tot aquest país que jo us havia dit, el donaré als vostres descendents i el posseiran per sempre".»

Llavors el Senyor es desdigué del mal que havia amenaçat de fer al seu poble.

Salm responsorial (50)

R. Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare he pecat.

Compadiu-vos de mi, Déu meu, / vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, / esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Obriu-me els llavis, Senyor, / i proclamaré la vostra lloança. / La víctima que ofereixo és un cor penedit; / un esperit que es penedeix, / vós, Déu meu, no el menyspreu. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 1,12-17)

Estic agraït a Jesucrist, el nostre Senyor. És ell qui m'ha donat forces. Li agraeixo que m'hagi considerat prou fidel per a confiar-me un servei a mi, que primer blasfemava contra ell i el perseguia i l'injurava. Però Déu s'apiadà de mi perquè, quan encara no tenia fe, no sabia què feia. La gràcia del nostre Senyor ha estat pròdiga amb mi, juntament amb la fe i l'amor en Jesucrist.

Això que ara et diré és cert, i del tot digne de crèdit: que Jesucrist vingué al món a salvar els pecadors, i entre els pecadors jo soc el primer. Però Déu se n'apiadà perquè Jesucrist pogués demostrar primerament en mi tota la grandesa de la seva paciència, fent de mi un exemple dels qui es convertiran a la fe i tindran així la vida eterna.

Al rei de tot el món, Déu únic, immortal, invisible, honor i glòria pels segles dels segles. Amén.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 15,1-10)

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells». Jesús els proposà aquesta paràbola: «¿Qui de vosaltres, si tenia cent ovelles i en perdia una, no deixaria en el desert les noranta-nou i aniria a buscar la perduda fins que la trobés? I quan l'hagués trobada, ¿oi que se la posaria tot content a les espatlles i, arribant a casa, convidaria els amics i els veïns dient-los: "Veniu a celebrar-ho: he trobat l'ovella que havia perdut"? Us asseguro que al cel hi haurà també més alegria per un sol pecador convertit, que no pas per noranta-nou justos, que no necessiten convertir-se.»

I si una dona tenia deu monedes de plata i en perdia una, ¿no encendria el llum, i escombraria la casa, i la buscaria amb tot l'interès fins que la trobés? I quan l'hagués trobada, ¿oi que convidaria les amigues i les veïnes dient-los: "Veniu a celebrar-ho: he trobat la moneda que havia perdut"? Us asseguro que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador convertit.»

Lectura del libro del Èxodo (Éx 32,7-11.13-14)

En aquellos días, el Señor dijo a Moisés: «Anda, baja de la montaña, que se ha pervertido tu pueblo, el que tú sacaste de Egipto. Pronto se han desviado del camino que yo les había señalado. Se han hecho un becerro de metal, se postran ante él, le ofrecen sacrificios y proclaman: "Este es tu Dios, Israel, el que te sacó de Egipto".»

Y el Señor añadió a Moisés:

«Veo que este pueblo es un pueblo de dura cerviz. Por eso, déjame: mi ira se va a encender contra ellos hasta consumirlos. Y de ti haré un gran pueblo.»

Entonces Moisés suplicó al Señor, su Dios:

«¿Por qué, Señor, se va a encender tu ira contra tu pueblo, que tú sacaste de Egipto con gran poder y mano robusta? Acuérdate de tus siervos, Abraham, Isaac e Israel, a quienes juraste por ti mismo: "Multiplicaré vuestra descendencia como las estrellas del cielo, y toda esta tierra de que he hablado se la daré a vuestra descendencia para que la posea por siempre".»

Entonces se arrepintió el Señor de la amenaza que había pronunciado contra su pueblo.

Salmo responsorial (50)

R. Me levantaré, me pondré en camino adonde está mi padre.

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / límpia mi pecado. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Señor, me abrirás los labios, / y mi boca proclamará tu alabanza. / El sacrificio agradable a Dios es un espíritu quebrantado; / un corazón quebrantado y humillado, / tú, oh, Dios, tú no lo desprecias. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo (1Tm 1,12-17)

Querido hermano: Doy gracias a Cristo Jesús, Señor nuestro, que me hizo capaz, se fió de mí y me confió este ministerio, a mí, que antes era un blasfemo, un perseguidor y un insolente. Pero Dios tuvo compasión de mí porque no sabía lo que hacía, pues estaba lejos de la fe; sin embargo, la gracia de nuestro Señor sobreabundó en mí junto con la fe y el amor que tienen su fundamento en Cristo Jesús.

Es palabra digna de crédito y merecedora de toda aceptación que Cristo Jesús vino al mundo para salvar a los pecadores, y yo soy el primero; pero por esto precisamente se compadeció de mí: para que yo fuese el primero en el que Cristo Jesús mostrase toda su paciencia y para que me convirtiera en un modelo de los que han de creer en él y tener vida eterna.

Al Rey de los siglos, inmortal, invisible, único Dios, honor y gloria por los siglos de los siglos. Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 15,1-10)

En aquel tiempo, solían acercarse a Jesús todos los publicanos y los pecadores a escucharlo. Y los fariseos y los escribas murmuraban diciendo: «Ese acoge a los pecadores y come con ellos». Jesús les dijo esta parábola: ¿Quién de vosotros que tiene cien ovejas y pierde una de ellas, no deja las noventa y nueve en el desierto y va tras la descarriada, hasta que la encuentra? Y, cuando la encuentra, se la carga sobre los hombros, muy contento; y, al llegar a casa, reúne a los amigos y a los vecinos, y les dice: "¡Alegraos conmigo!, he encontrado la oveja que se me había perdido". Os digo que así también habrá mas alegría en el cielo por un solo pecador que se convierta que por noventa y nueve justos que no necesitan convertirse.»

O ¿qué mujer que tiene diez monedas, si se le pierde una, no enciende una lámpara y barre la casa y busca con cuidado, hasta que la encuentra? Y, cuando la encuentra, reúne a las amigas y a las vecinas y les dice: "¡Alegraos conmigo!, he encontrado la moneda que se me había perdido". Os digo que la misma alegría tendrán los ángeles de Dios por un solo pecador que se convierta.»

COMENTARI

La festa de Déu

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

A tots ens neguiteja de perdre les coses, més quan aquestes ens són necessàries o les tenim en gran estima, i no podem fins a trobar-les.

Jesús ens proposa dues paràboles similars: el pastor que perd un ovellet d'un ramat de cent, i la dona que perd una moneda d'un conjunt de deu. El text de l'evangelí de Lluç conté a continuació encara una tercera paràbola, la del pare que perd un fill de dos. Hi ha una progressió en el conjunt d'aquestes tres paràboles: es perd un 1%, un 10% i un 50% del que es té.

Aquestes paràboles parteixen d'una crítica que rep Jesús per la seva actitud propera i acollidora amb els cobradors d'impostos i altres pecadors que s'acostaven per escoltar-lo. Els fariseus i mestres de la Llei el critiquen perquè d'aquesta manera Jesús es contamina amb la seva companyia i esdevé —d'alguna manera— còmplice de la seva vida pecadora. Jesús es defensa amb aquestes paràboles en què un personatge fa tot el que pot per a cercar allò que ha perdut.

L'actitud del pastor resulta desconcertant, si deixa les ovelles per sortir a cercar-ne una que s'ha esgarriat, quan torni trobarà que tota la resta s'ha escampat. Aquest pastor, però, no és un pastor qualsevol, sinó Jesús mateix que sap que les noranta-nou ja estan assegurades, perquè són els justos que obren com cal. En canvi els esforços cal concentrar-los en aquells esgarriats, que caminen lluny de casa, i que cal sortir a cercar-los. I és que Jesús és el bon pastor (cf. Jn 10) que ha vingut a cercar-nos per retornar-nos a Déu.

La dona que ha perdut una moneda també ho remou tot per trobar-la; cosa gens fàcil a les cases populars d'aquella època que no tenien finestres, eren d'una única habitació que servia per a tot, i el sòl era de terra i palla. La dona encén els llums d'oli per a remenar-ho tot fins que aparegui la moneda buscada.

Quin enrenou per al pastor i per a la dona cercar l'ovella i la moneda que han perdut. Per això la seva troballa provoca una gran alegria que cal compartir: fer festa amb els companys i veïns. També en el cel fan festa cada vegada que ens convertim i ens deixem reconciliar amb Jesús i amb els germans.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Diumenge 11, a les 12 h. Inici de ministeri de rector de Mn. Xavier Blanco a Castellar del Vallès.

Dimarts 13, a les 17 h. Missa de consagració dels seminaristes a la Mare de Déu de la Salut al seu santuari.

Divendres 16, a les 12 h. Missa patronal a la Parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix.

Dissabte 17, a les 18 h. Missa d'inici de curs de les entitats de la FECAC a la Catedral.

Diumenge 18:

—**A les 13.30 h.** Missa d'inici de ministeri de rector de Mn. Joan Ferrero a Santa Maria de Montcada.

—**A les 20 h.** confirmacions a la Parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.

d'adolescents en els que participaren 140 nois i noies.

Del dilluns 1 al diumenge 7 d'agost acompanyà els 330 joves que varen pelegrinar a Santiago de Compostel·la. Allí es varen unir al Pelegrinatge Europeu de Joves.

Entrega de nomenaments. El dijous 1 de setembre, al migdia, Mons. Salvador Cristau presidí a la Cúria l'entrega de nomenaments per a aquest nou curs. Va renovar Mn. Joan Làzaro com a vicari judicial i els altres càrrecs del Tribunal eclesiàstic, prengueren possessió 12 nous rectors i entregà el nomenament a adminis-

tradors parroquials, adscrits i 5 delegats episcopals.

Nova directora general de Càritas diocesana de Terrassa. La Sra. Mònica Martínez Reche ha estat nomenada nova directora general de Càritas diocesana de Terrassa en substitució del Sr. Francesc Llonch, mort el 4 de desembre de 2021. La Sra. Mònica Martínez era la responsable del Departament de Subvencions de Càritas diocesana.

Agenda

Visita guiada a la Catedral de Terrassa. *Catalonia Sacra* celebra els 10

anys amb una visita guiada a la Catedral de Terrassa el dissabte 17 de setembre a les 10.30 h. La visita durarà 90 minuts aproximadament. Explicació a càrrec de Bernat Puigdollers. Inscripció prèvia obligatòria: <https://www.cataloniasacra.cat/agenda/detall/info/622>. Contacte de comunicació: Marc Riera 600 862 446.

Vespres ecumèniques. Tindran lloc el dissabte 17 de setembre a les 18.30 h al Monestir de les Carmelites Descalces de Terrassa (Torre de Mossèn Homs-Ctra. de Castellar, s/n).

En la pau de Crist

Mn. Gaietà de Casacuberta Franco, prevere de l'Arxidiòcesi de Barcelona, morí el dia 19 d'agost als 82 anys d'edat i 48 de sacerdoci. Va ser rector de Sant Sadurn de la Roca del Vallès (1993-1997) i acompanyà grups de la JOC, la JARC i el Moviment de Pobles i Comarques a diferents poblacions del Vallès Oriental.

Mn. Josep Urdeix Dordal, diaca de Barcelona, morí el 26 d'agost als 81 anys d'edat i 41 de diaconat. Va ser secretari de Mons. Carles Soler Perdigó (1991-2001) a la demarcació episcopal del Vallès, actual diòcesi de Terrassa.

Notícies

El Sr. Bisbe es fa present a les activitats de joves a l'estiu. El Sr. Bisbe durant l'estiu es va fer present en les activitats juvenils. El 27 de juliol visità al Seminari de Tortosa els campaments

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Escucha la voz de la creación

«Escucha la voz de la creación», és-te es el tema y la invitación del papa Francisco para una reflexión en el período que ha comenzado el día 1 de septiembre con la Jornada Mundial de Oración por el Cuidado de la Creación, y que finalizará el 4 de octubre con la fiesta de San Francisco de Asís.

Es un momento especial para que todos los cristianos recemos y cuidemos juntos nuestra casa común. Inspirado originalmente por el Patriarcado ecuménico de Constantinopla, este tiempo es una oportunidad para cultivar nuestra «conversión ecológica», una conversión alentada por san Juan Pablo II como respu-

ta a la «catástrofe ecológica» anunciada ya por san Pablo VI en 1970.

El papa Francisco nos recuerda en este mensaje que si aprendemos a escucharla, notaremos una especie de disonancia en la voz de la creación. Por un lado es un canto dulce que alaba a nuestro querido Creador, pero por otro lado es un grito amargo que se queja del maltrato humano.

Los hombres de nuestro mundo vivimos en continuas contradicciones. Nos admira la belleza de la naturaleza pero no hacemos nada para mantener el equilibrio de la creación. Dejamos que se vaya degradando al tiempo que se va pro-

duciendo también una degradación en el ser humano. Nos falta equilibrio en nosotros mismos, en nuestras relaciones humanas, familiares, de amistad. Y tampoco lo tenemos en nuestra relación con Dios y con la naturaleza.

El papa san Juan Pablo II hablaba de una «ecología integral», que debe empezar por tener en paz nuestra conciencia, nuestro corazón, y que debe ir extendiéndose a nuestros sentimientos, a nuestras decisiones, a todo lo que hacemos y vivimos.

Volviendo al mensaje del Papa, nos dice: «Es una invitación a basar nuestra espiritualidad en la amorosa conciencia de no estar desco-

nectados de las otras criaturas, de formar con los demás seres del universo una preciosa comunión universal». Para los discípulos de Cristo, en particular, esta experiencia luminosa refuerza la conciencia de que «todas las cosas fueron hechas por medio de la Palabra y sin ella no se hizo nada de todo lo que existe» (Jn 1,3).

Volvamos, pues, en este «Tiempo de la Creación», a rezar en la gran catedral de la creación, disfrutando del «grandioso coro cósmico» de innumerables criaturas que cantan alabanzas a Dios. Nos unimos al canto de san Francisco de Asís: «Loado seas, mi Señor, con todas tus criaturas» (*Cántico de las criaturas*). Nos unimos al canto del salmista: «Que todos los seres vivientes alaben al Señor» (*Sal 150,6*).

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

